

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

6. In quibus caussis sit locus juramento suppletorio probationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

Si actoris prop̄ē deat, tum actori potius, in supplementum probationis, deferendum erit, ut communiter tradunt. D.D. in d.l. Admonendi D. ad. & m. cap. fin. nū, ut loquuntur, persona rēs legalior, aut actor putetur veritatem ignorare. Verius autem videtur ex d. e. fin. d. l. Admonendi & l. In bona fidei 3. Cod. eod necesse non esse exigere hoc juramentum a litigatoribus, ut iudex illud deferre possit, quia dicitur iis locis, solere Judges in eaūs dubiis, ob probationum inopiam, justurandum deferre, & secundum eum, qui juravit, pronuntiare.

§. VI.

In quibus causis locus sit juramento suppletorio probationis.

1. In causa omnibus locum habet.
2. Exceptis arduis & criminalibus criminaliter intentatis.
3. Recusamen etiam in his deferri potest.
4. Quam in delatione eisdem consideranda.

1. Sed quæatur, in quibus causis locum habeat hoc juramentum suppletorium probationis. Respondetur ex l. 3. §. 1. D. h. t. habere locum, quacumque actione quis conveniatur, sive in personam, sive in rem, sive in factum, sive penal actione vel quavis alia, sive etiam in interdicto. Unde in l. in bona fidei 3. Cod. eod. dicitur. In bona fidei contractibus, nec non in ceteris causis, inopia probationum, per iudicem jurejurando causâ cognita res decidi oportere; in civilibus feliciter causis, iisque non arduis, nec gravioribus: aut in criminalibus, criminaliter intentatis.

2. Nam cum in arduis & criminalibus causis, criminaliter intentatis, probationes debeant esse iusta, & quidem in criminalibus luce mediana clariores, l. ult. Cod. De probat. locus huic iuramento esse non potest, secundum commentum opinionem in d. l. 3. & d. l. Admonendi; colligiturque ex d. l. 3. illis verbis, Actione penal: nam ubi agitur criminaliter, dicitur potius accusatio, quam actio, l. De crimine Cod. Ad Leg. Cornel. de falsis. Atque ita illa d. l. In Bona fide verba, & etiam in ceteris, de civilibus causis accipienda sunt.

3. Ex parte rei tamen in criminalibus indifferenter, sive civiliter sive criminaliter inter-

tatis ad suam innocentiam purgandam, posse eidem deferri hujusmodi juramentum, verius videtur, arg. d. e. fin. hoc tit. ibi, Presumptions vero faciente pro illo reo deferri potest, ad ostendendam suam innocentiam.

4. Ceterum quoq; delationem hujusjumenti quatuor potissimum in causâ cognitionem, venire debet, conditio personarum, natura causâ, quantitas rerum, & qualitas factorum: nam regulatrici in causis magnis & arduis non defertur, nisi plusquam semiplenē probatum sit, qualis est causa matrimonii.

§. VII.

De vi & effectu Juramenti assertorii.

1. Causa jurejurando decisâ non retractatur per nova instrumenta.
2. Prætextu juramenti necessarii iudex decideret causam potest.
3. Quo iudicem ea jure retractatur sententia per nova instrumenta.
4. Ex juramento datur auctori in factum actio, & reo exceptio.
5. Idque delato vel relato iuramento.
6. Veleriam remitto ab adversario.
7. Causa debitis expressa etiam utilis ex contractu actio datur.

1. Quid ad vim & effectum atinet. Juramenti assertorii; Voluntari quidem & Judicialis in primis ea est vis, quod causa jurejurando decisâ non retractetur per instrumenta, postea de novo reperta, nisi specialiter hoc legi excipiatur, l. i. Cod. hoc iu. & similibus: aut nisi litigatorum consensu, occasione instrumentorum de novo reperritorum, efficiatur, ut alia sententia feratur, per quam prior, quæ in rem transiit judicata, rescindatur, arg. l. i. Cod. quando provocare non est necesse. Ratio est, quia tunc res & controversia potius tacitâ litigatorum transactione (quæ regulariter non rescinditur per instrumenta de novo reperta, l. Sub prætextu 19: Cod. De transact.) decisâ videtur, propter munum consensum, quam sententia, l. i. & fin. D. hoc tit.

2. Necessarii vero iuris iurandivis & effectus est, quod ejus prætextu iudex valeat confessum causam decidere, & sententiam definiti

D. d.

vma